

[Økonomiministeren.]

Når man satser stærkt på sektorplanlægningen, løber man en risiko for, at hensynet til de tværgående og overordnede samfundshensyn svækkes. PP II understreger det betænkelige heri og fremhæver et samarbejde mellem stat og kommuner vedrørende budgetlægning og planlægning som et nødvendigt supplement. Et led heri må blive fastlæggelse af samlede udgiftsrammer. Det vil tilskynde til den ønskede prioritering både mellem aktiviteter inden for samme sektor og mellem sektorerne indbyrdes. Det er vigtigt, at planlægningen fra starten tilrettelægges, så de økonomiske hensyn inddrages både først og sidst i overvejelserne om udformningen af den fremtidige politik, og at planerne udformes så fleksibelt, at de kan tilpasses skiftende vilkår for samfundsøkonomien.

Der ligger heri — sagt på en anden måde — at niveauet for de samlede statslige og kommunale udgifter i højere grad må blive et regerings- og dermed et folketingsanliggende, så man herfra betragter det offentlige som en helhed. Det er i overensstemmelse med denne tankegang, at regeringen stræber efter til efteråret at kunne fremlægge budgetter for hele den offentlige sektor for folketinget.

Modstykket må blive, at kommuner og amtskommuner mere permanent inddrages i det løbende arbejde vedrørende de offentlige opgavers tilrettelægning på det centrale niveau. Regeringen vil i lyset af de synspunkter, der fremkommer under debatten på torsdag, gå videre med dette spørgsmål og søge frem til fastere samarbejdsformer med amtskommuner og kommuner.

Det har været en udbredt misforståelse vedrørende formålet med de to perspektivplanredegørelser, at de skulle indeholde en fast plan for udviklingen i Danmark i de næste 15 år. Den form for planlægning er hverken mulig eller ønskelig i et liberalt samfund som det danske, hvor prisdannelsen og markedskræfterne regulerer så stor en del af den samlede økonomi. Hvis der var tale om et forslag om at fastlægge bindende planer for erhvervsudviklingen, måtte regeringen klart tage afstand derfra.

Noget andet er at opfatte en planlægning som et nyttigt redskab for folketing og regering ved udformning og gennemførelse af

den økonomiske politik og af andre beslutninger vedrørende samfundsudviklingen, miljøpolitik f. eks. eller energipolitik.

PP II går lidt videre, end vi er vant til i danske udredninger, ved direkte at pege på spørgsmålet, om regeringsarbejdet foregår på en tidssvarende og hensigtsmæssig måde. Det spørgsmål er da efter regeringens opfattelse vel motiveret, og det vil være af interesse også at få det inddraget i debatten her i tinget. Det skal selvfølgelig ikke opfattes som et spørgsmål om, hvordan den nuværende eller foregående regeringer politisk har løst deres opgaver, men det går mere alment på, om den tradition, vi har udviklet her i landet for tilrettelæggelsen af arbejdet i regeringen og i departementerne for samspillet mellem regering og folketing, er tilfredsstillende.

PP II omtaler videre spørgsmålet om håndteringen af informationer, dels inden for centraladministrationen, dels fra regering til folketing og offentlighed. Det vil også være nyttigt at få en nærmere overvejelse af de tanker, som fremføres herom.

En styrkelse af planlægningsfunktionen i de enkelte departementer er en forudsætning herfor og overhovedet en forudsætning for, at regering og folketing løbende kan få et bedre beslutningsgrundlag i form af konsekvensberegninger vedrørende alternative løsninger på problemerne. Overvejelserne herover er i gang i en række departementer, og en beretning herom vil blive fremlagt til efteråret.

Som et nødvendigt supplement hertil overvejes også den tværgående koordinering af det planlægningsarbejde, der foregår i de enkelte ministerier.

Sidst, men ikke mindst er spørgsmålet, om de former, hvorunder der gives information fra ministerierne til folketinget, herunder folketingsudvalgene, er tidssvarende.

Det er alt sammen spørgsmål, som vi sjældent drøfter her i folketinget, og som PP II giver os en god anledning til at udveksle synspunkter på.

Det har ikke været hensigten med de bemærkninger, jeg her har fremsat, at tage stilling til alle væsentlige synspunkter i perspektivplanredegørelsen; mit ønske har været at fremdrage nogle betragtninger, som efter regeringens skøn er særligt egnede til at indgå i den debat, vi skal have på tors-